

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.003 van 28 april 2015
in de zaak A. 213.935/XII-7758**

In zake: de NV CANON BELGIUM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jean Van den Bergh
kantoor houdend te 1700 Dilbeek
Kaudenaardestraat 13
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

HELICS, intergemeentelijke opdrachthoudende vereniging
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bert Beelen
kantoor houdend te 3000 Leuven
Justus Lipsiusstraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

de NV KONICA MINOLTA BUSINESS SOLUTIONS
BELGIUM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Frank Burssens
kantoor houdend te 9052 Zwijnaarde
Bollebergen 2A bus 20
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 20 november 2014, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing d.d. 15 september 2014 van het directiecomité van verwerende partij, de intercommunale opdrachthoudende vereniging HeLics,

houdende toewijzing van de overheidsopdracht voor diensten ‘Multifunctionals’ aan de nv Konica Minolta Business Solutions”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 228.949 van 28 oktober 2014 is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ingewilligd.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 maart 2015.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Toepassing kortedebattenprocedure

3. De bestreden beslissing is bij beslissing van 21 november 2014 van het directiecomité van de verwerende partij ingetrokken, zodat het beroep zonder voorwerp is gevallen en ‘doelloos’ is geworden, als bedoeld in artikel 93

van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

IV. Kosten

4. Gelet op de intrekking van de bestreden beslissing past het de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en van het beroep tot nietigverklaring ten laste te leggen van de verwerende partij.

5.1. De verzoekende partij vraagt dat de verwerende partij zou worden veroordeeld tot de betaling van een “rechtsplegingsvergoeding van 700 EUR (vordering tot nietigverklaring) en de reeds eerder gevorderde rechtsplegingsvergoeding van 700 EUR (procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid)”.

5.2. Overeenkomstig artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de afdeling bestuursrechtspraak een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

Artikel 67 van het voormelde besluit van de Regent van 23 augustus 1948 bepaalt:

“§ 1. Het basisbedrag van de rechtsplegingvergoeding bedraagt 700 euro, het minimumbedrag 140 euro en het maximumbedrag 1.400 euro.

In afwijking van het voorgaande lid bedraagt het maximumbedrag 2.800 euro voor de geschillen betreffende de regelgeving inzake de overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten.

§ 2. Het basis-, minimum- of maximumbedrag bedoeld in paragraaf 1 wordt verhoogd met een bedrag dat overeenstemt met 20 procent van dit bedrag, als het beroep tot nietigverklaring gepaard gaat met een vordering tot schorsing of tot voorlopige maatregelen, of als de vordering tot schorsing of tot voorlopige maatregelen volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend wordt en gepaard gaat met een beroep tot nietigverklaring.

De bedragen van deze verhogingen worden gecumuleerd, maar de zo verhoogde rechtsplegingsvergoeding mag niet meer bedragen dan 140 procent van het basis-, minimum- of maximumbedrag bedoeld in paragraaf 1.

Er is geen verhoging verschuldigd, met name als de afdeling bestuursrechtspraak beslist dat het beroep tot nietigverklaring doelloos is of dat het slechts korte debatten vereist, of als de artikelen 11/2 tot 11/4 van dit besluit van toepassing zijn”.

5.3. Er is te dezen grond om met toepassing van deze bepalingen aan de verzoekende partij het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen, nu zij door de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing gevolgd door de intrekking van deze beslissing, als de in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

De in voormeld artikel 67, § 2, eerste lid, vervatte verhoging van de rechtsplegingsvergoeding wegens het gepaard gaan van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid met een beroep tot nietigverklaring is te dezen evenwel niet verschuldigd, aangezien, zoals hiervoor is vastgesteld, het beroep tot nietigverklaring doelloos is geworden.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 400 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verzoekende partij.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 april 2015,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Bovin,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Johan Bovin